

Židovstvo do vyhnanství

Po světové válce dostávají Židé ve světě ránu za ránu. Jsou nenáviděni a vyháněni ze sovětského Ruska, kde přece měli velkou zásluhu o revoluci, z Polska jich musilo odjet mnoho desítek tisíc do Palestiny, od chvíle, kdy se ujal moci v Německu Hitler, musilo jich opustit III. říši rovněž mnoho tisíc a nyní na ně dochází i v Rumunsku. Antisemitské hnuty se šíří po celém světě a nikde nejvíe velkou ochotu přijímat emigranty židovského původu. Lze skutečně mluvit o tragedii židovstva, která není zdaleka skončena.

Židovstvo ve všude zmocnilo nejen peněz, nýbrž si i dobylo velkého vlivu, a nebylo tomu jinak ani v Rumunsku, kde tvořili Židé šestnáctinu všeho obyvatelstva. V Polsku se ozývá stále více hlasů, aby byl Židům oňat všechen vliv v průmyslu a v obchodu, v Německu byly proti židům vydány zákony tak přísné, že je ku podivu, že se tam ještě nějaký žid zdržuje. Vytýká se jim všude, že korumpují národy, že pracují na jejich ujaření v každém směru, a že vyssávají lid. Tím se zdůvodňuje nutnost zákonů proti nim. Dokonce i Arabové se jich štítí a za jeden důvod své nenávislosti k nim uvádějí, že v Palestině, kam se houfně stěhují, rozvracejí mravnost a zavádějí zvyky, jimiž jsou ohrožen domácí živel.

Židovstvo, které světovou válkou velice zbohatlo, získalo ohromný mezinárodní vliv. Dovedlo si naklonit čtené politické strany liberální i socialistické, ovlivňovalo jejich tisk, a bylo možno cítit jejich zásah v každém kroku těch stran i proti Církvi. Hlavně sociální demokracie měla v židech mnoho čelných vůdců, odměňující se jim za to, že tvůrci jejího programu byli židé, Marx, Lasalle a j. a j. Proto i tam, kde socialisté jsou dosud u moci, jako u nás, se drží oba palce židovským emigrantům, dělají se pro ně sbírky, zkrátka roní se slzy nad jejich osudem.

Zastáváme svobodu svědomí a přejeme jí i židům. Ovšem je nutno se bránit. Židé vlivu, kterého se domohli, vždycky zneužili proti těm, mezi nimiž žili a jak ukázaly poválečné poměry a hlavně poslední léta, nepřijímají pohostinství v cizí zemi s úctou, jakou bychom mohli a měli právo od nich čekat, nýbrž vyvíjejí hned činnost, již státům, ve kterých se usídlili, jako emigranti, působí čtené nepřijemnosti. Proto je oprávněna nechuf, i u nás se stále více projevující, přijímá židy rumunské a ukazuje se nejen na nezaměstnanost, jež je v našem státě hrozná, nýbrž i na to, že si nesmíme do-

Br. P. VOJTĚCH MARZY

V pondělí 3. ledna t. r. zemřel v Novém Městě na Moravě biskupský rada, katecheta v. v. P. Vojtěch Marzy, významný, obětavý a nadšený orelský pracovník a organizátor. Narodil se 29. září 1872 ve Vsetíně u Občívova na Žďársku z učitelské rodiny. P. Marzy byl iniciátorem prvního zemského sletu z Moravy a Slezska 5. září 1909 ve Vyškově. Sjezd čsl. Orla udělil mu roku 1934 první a nejvyšší vyznamenání — medaili „Československý Orel — zásluže“.

R. 1919, když byl organizován „Strážný oddíl čsl. Orla“ — dobrovolníků na Slovensku, přihlásil se jako jediný kněz z Orlů a vedl II. oddíl jako prostý dobrovolce, odmítnuv hodnost kapitána. Mezi dobrovolníky byli jen 3 kněží. U pluku Stráže Svobody, druhý u jiného dobrovol. oddílu a P. Marzy v Strážného oddílu Orla. Škoda, že se hájení Slovenska nezúčastnilo kněží více, mohl být poměr Slováků k Čechům daleko lepší. Vzpomínám při tom, když jsme 4. VII. 1919 přišli do slovenské vesnice Wörösvár (Červený Zámek) u Leopoldova, neukázala se v celé vesnici ani živá duše, jen několik kluků běželo před námi a volalo „Sokolí idú, sokolí idú“. Mála je péra na našich čapkách. Když druhého dne na svatého Cyrilla a Methoda jsme ráno šli s praporem do kostela, kde br. P. Marzy sloužil mši sv., byla za chvíli v kostele celá vesnice a po rozehodu u školy zvali nás gazdové k „frišťuku“ (k snídani) a hned jsme byli s celou vesnicí přáteli, dostávali mléko, chleba atd. P. Marzy stal se miláčkem této slovenské dědiny a my s ním. Z Wörösvaru odešli jsme za I. oddílem do Handlové, kde br. P. Marzy s br. velitelem Mastíkem dbali, aby orelští dobrovolci konali přesně své povinnosti k vlasti.

Orelstvo na Novoměstsku právem říkalo Marzymu náš tatíček.

Pohřeb konal se ve středu 5. t. m. v Novém Městě na Moravě. Odpočívá v pokoji.
Josef V. Křiklavá.

Pražská bursa dala a má dáti

Křiklavé poměry na pražské peněžní burse nutí i nás, abychom se jejími poměry čas od času zabývali a objektivně tak své čtenáře na důležité změny upozorňovali a případně je varovali. Abychom pak j lépe vnikli do různých nepředvídaných obrátů — nesmi nikoho překvapit, že obchod na pražské peněžní burse stagnuje bezpodmínečně v den velkých židovských svátků (dlouhý den atd.). Ba i sobotní dny byly delší dobu bez obchodu, proto také delší čas v minulém roce se ten den oficiální bursa nekonala. Tohoto fakta budí si každý, i ten nejdrobnější spekulant na pražské burse vědom a nemůže pak být nikdy přes příliš překvapen.

Abychom pak mohli si učiniti obrázek vlivu bursovních výkyvů na kapsy spekulantů, všimněme si, jak tyto výkyvy projevovaly se na celou hodnotu bursovních akcií. Kursová hodnota všech akcií na pražské burse obchodovaných a znamenných — představovala na konci roku 1935 hodnotu 8 miliard Kč, koncem roku 1936 pak 11,5 miliard Kč, v dubnu 1937 před černými úterky a pátky docela již hodnotu 13,5 miliard Kč a 31. prosince 1937 představují obchodované akcie na pražské burse již hod-

notu 9,30 miliardy Kč. Tedy jeví se opravdová a skutečná ztráta na kursech akcií od dubna min. roku na 4,2 miliard Kč a na této ztrátě samozřejmě velmi slušnou částkou participují drobní spekulanti. Ježto klientela, t. zv. venkovská se nyní na burzu vrátití nechce, jest tedy jasno, že akcie z větší části odprodala a bursa prodělává krizi, přesto, že je stále zdurazhováno, že jediná ona je jazyčkem, ukazujícím mohutnost nebo unavenost současné konjunktury a pročť, prostě není zatím širšího obecstava, které by se zase dalo oškubati. Jak klamný jest názor o burse, jakožto citlivém měřítku hospodářského podnikání — svědčí nepochybně, že bursa sama z přesunu krise do konjunktury eskontovala od konce roku 1935 pouhých 16%, ač skutečnost převyšuje toto % několikrát.

Není ani bez zajímavosti bezhlavost s jakou byla doprovázána poslední deruta, kdy jakýsi vyšší státní úředník doporučoval prodej akcií Skodovky, jejíž kurs byl přes Kč 2.000 — s upozorněním, že kurs tohoto papíru klesne na Kč 1.300. —. Celá bursovni veřejnost byla samozřejmě velmi dotčena a trestní řízení s pachatelem zavedeno. Jaké však bylo na bursovních špičkách překvapení, když akcie Skodovky včas trestního projednávání byly opravdu na výši 1.300. — Kč. Ježto pak bylo seznáno, že pachatel burse nerozuměl, byl mu vyměřen trest maly a ještě podmínečný.

Prato v nazarání na burzu, zejména na zisky z bursovních obchodů radíme k největší opatrnosti, přesto, že nynější technická pozice bursey je dobrá a většina akcií v dobrých a pevných rukách a nejsou tudíž předpoklady pro větší výkyvy na obě strany.

Budíž našim čtenářům jedno však jasno — velmi málo je těch, kteří na burse zbohatli, ale velmi mnoho je těch, kteří tam ztratili celé jmění — ba i životy — proto dvakrát měř a řížeš-li, ulož peněz raději na vkladní knížku a vykonal jsi rozumný čin, nejen pro sebe, ale i pro své nejbližší.

Prato v nazarání na burzu, zejména na zisky z bursovních obchodů radíme k největší opatrnosti, přesto, že nynější technická pozice bursey je dobrá a většina akcií v dobrých a pevných rukách a nejsou tudíž předpoklady pro větší výkyvy na obě strany.

Budíž našim čtenářům jedno však jasno — velmi málo je těch, kteří na burse zbohatli, ale velmi mnoho je těch, kteří tam ztratili celé jmění — ba i životy — proto dvakrát měř a řížeš-li, ulož peněz raději na vkladní knížku a vykonal jsi rozumný čin, nejen pro sebe, ale i pro své nejbližší.

Zprávy ve zkratce

Poměry v Rumunsku se začínají uklidňovati zásluhou krále Karola, který má silnou ruku a nechce dopustit, aby extrémní živlové vnášeli zmatek v obyvatelstvo. Jak král tak i zahraniční ministr Micescu, který díel v Praze, prohlašují, že zahraniční politika rumunská nebude měněna, a že Rumunsko zůstane věrno Malé Dohodě. O židech pravil král, že těm, kteří přišli později do země, hlavně z Polska a Ruska, nebude přiznáno jiné právo, než uprchlíků. Nebudou přý však ze země vyhoštěni.

Trest smrti byl vyměřen zrádci L. Katzerovi a jeho žena byla odsouzena na 10 měsíců do vězení. Katzerova byl kapitanem v. v. a pracoval ve prospěch cizí zpravodajské služby. Bydlil v Olomouci, kde působí mnoho jeho dřívějších kolegů, a využil možnosti styku s nimi ke špionáži. Za své služby dostával čtvrtletně 3.500 Kč. Je to druhé odsouzení k smrti za vyzvědačství.

Dne 15. ledna přijede do Berlína dr. Stojadinović, jugoslávský ministerský předseda. Je to první oficiální návštěva zástupce Jugoslavie v Německu. Jednáno bude o mezinárodní politické situaci a o poměru III. Říše k podunajským státům. Zdrží se tam 6 dnů.

Van Zeeland vypracoval plán o národohospodářském ozdravení Evropy. Učinil tak na pokyn z Anglie, Francie a Roosevelta. Ale podle posledních zpráv nejsou jeho návrhy o možnosti stabilisace mezinárodní měny a o založení mezinárodního fondu přijímány s uspokojením ani v Anglii ani v Americe. Ani návrh o poskytnutí půjčky Německu a Itálii neprošel. Bude se tedy dále hledat, aby se nic kloudnějšího nenášlo.

V Budapešti zasedá konference zástupců Itálie, Rakouska a Maďarska a účastní se jí zahraniční ministři všech tří států a maďarský a rakouský ministerský předseda. Jedná se hlavně o řešení podunajské otázky, které není možné bez přátelských styků se státy Malé Dohody. I Itálie se začíná dívat na tento úhvar sympatičtěji, soudě podle psaní italských novin. Rakusani se dívají podle prohlášení dra Schuschnigga na podunajský problém se stranky hospodářské.

Min. předseda rakouský Dr. Schuschnigg si pochvává v rozmluvě s redaktorem „Kuryr Warszawski“ přátelský poměr Rakouska k Československu a na otázku, zda sudetskí Němci by se mohli stát spojovacím mostem mezi Československem a Rakouskem, pravil: Pro nás problém sudetoněmecký jakožto problém politický neexistuje. Nemohu však říci, že by nás nezajímali. Přejeme si, aby se sudetským Němcům dobře vedlo.

Boj proti pravoslavné církvi v Busku nejen pokračuje, nýbrž je stále silnější. Prý proto, že jsou škůdci lidu a zrádci, byli zařazení metropolitou Visarion, Vitalij a dalších 6 arcibiskupů a biskupů. Čeká se i zařazení zástupce patriarchy, metropolitou Sergeje. Tak vypadá svoboda svědomí podle zásad Stalina.

Podle zpráv jednoho německého listu má dojíti v nejbližší době k jmenování slovenského arcibiskupa, jímž se má stát bývalý ministr a poslanec lidové strany, Dr. Tiso. Těto zprávy lze sotva věřit, poněvadž vatikán nerad jmenuje biskupy politiky.

Dvě jubilea: 70 let se dožil bývalý ministr spravedlnosti, poslanec lidové strany, Dr. J. Dolanský a mistopředseda sněmovny, V. Košek 60 let. Oba dva se těší ve straně velké vážnosti.

Jubileum rady Společnosti národů

Letos 18. ledna bude oslavovat rada Společnosti národů významné jubileum stého zasedání. Prvé zasedání bylo před 18 lety, rovněž 18. ledna a předseda jí tehdy delegát Francie, Bourgeois. I letos bude předsedat Francouz, zahraniční ministr Delbos. V nynější době nemá ovšem Společnost národů té autority, již měla na počátku. Rada států z ní vystoupila a jak ukázaly události z posledních letech, nedovedla zabránit četným sporům a válkám. Mluví se nyní a její reorganizaci, ale nikdo neví, jak by měla vypadat. Jubilejní zasedání má na programu hlavně dvě otázky, totiž otázku rumunských menšin a pak palestínskou.

Účel jednoty přátel katol. legionářů

Účelem Jednoty přátel katolických legionářů, která Vás v posledním čísle t. l. vyzývala ku vstupu za členy jest sdružovat členy za účelem jednotné, soustavné a všestranné činnosti kulturně vzdělávací, výchovné, sociální, podpůrné a hospodářské na podkladě katolického světového názoru a ve smyslu světových ideí osvobodněckých. V duchu opravdové demokracie, národní společnosti, sociální vzájemnosti a za účelem pěstování legionářské solidarity a tradice ducha.

Jednota přátel bude sbírat historické doklady o zahraničím i domácím odboji za osvobození vlasti, zejména pak o osvobodněcké akci československých katolíků. Chce podporovat své členy, pokud podpory potřebují, chce pečovat o vdovy a sirotky po padlých a zemřelých katol. legionářích a po členech Jednoty přátel a hodlá prováděti veškeru činnost, která by přispěla ku zachování legionářských ideí v příštích generacích.

Pomozte nám proto v této práci, podpořte naše snahy tím, že s dobrovolným ročním příspěvkem přihlásíte se v naší řadě. Doporučte přistoupení všem svým známým a pracujte k tomu, aby v každém větším místě mohli jsme zřídit místní skupinu.

Použijte přihlašky, vložené k minulému číslu tohoto listu a zašlete ji co nejdříve na adresu sekretariátu. Máte-li možnost provést v místě účelovou agitační, napište nám, zašlete potřebný počet přihlášek, případně vyšlete pečníka na schůzi.

-KŠ-

Dvě poučné statistiky

Jedna je z Německa a druhá z Japonska a obě mluví o počtu obyvatelstva. Statistika z Berlína vykazuje, že r. 1936 se narodilo ve III. říši 1.276.000 dětí proti 1.261.000 v roce 1933. Číslo z prvních měsíců r. 1937 svědčí, že počet narozených bude ještě větší oproti předcházejícímu roku. Statistický úřad japonský hlásí, že 1. října roku 1937 bylo v celku 71.252.800 obyv., nepočítaje v to kolonie. 35,2% obyv. žije ve městech, z nichž 39 má přes 100.000 obyv. V posledním roce přibývalo v Japonsku 994.000 lidí. Pro nás, kteří víme, že Němci nejsou našimi velkými přáteli, stojí tato čísla za přemýšlení, poněvadž počet narozených ubývá stále více.

První pražský primátor zemřel

V Praze zemřel dr. Karel Baxa, první pražský primátor, který stál v čele hlavního města republiky po převratu jako jeho první primátor až do r. 1937, kdy po vysoké stáří odstoupil. Dr. Baxa pocházel z učitelké rodiny na Sedlečsku působící, záhy jako mladý advokát se začal obrátit politickými problémy, byl zvolen i zastancem do vídeňské říšské rady a při tom vždy vynikal svým neohezkavým českým. Byl odvolán omladinářů a všude, kde se účastnil na čestství, vystoupil s odvahou, která ho šlechtila. Proto i jako primátor zastával český ráz Prahy, což mu vyneslo četné útoky německých stran.

Jiným krásným jeho rysem byla snášenlivost, již si získal na radnici sympatií všech stran i odporců. A je samozřejmě při jeho lásce k národu, že v něm měl i hraničící velkého přítele, který jim vždycky pomáhal. Byl členem Národní jednoty Pošumavské, která mu za mnohé vděčí. Dr. Baxa žil skromně a i pohřeb jeho byl skromný, bez řečí a průvodů.

Moje poznatky z SSSR.

Josef Svoboda:

Přijel jsem nedávno z SSSR. Byl jsem tam měsíc na studijních cestách, navštívil jsem Moskvu, Charkov, Sevastopol, Záporoží a Leningrad. Získal jsem tam mnoho dojmů, dobrých i špatných. A poněvadž po svém příjezdu jsem viděl mnoho zájmu u svých svých známých, jak to nyní v Rusku vypadá, rád vyhovuji přání p. redaktora a v několika člátcích seznámím aspoň kuse čtenáře Svatováclavské stráže s tamními poměry, jak jsem je viděl a jak mně byly ukázány v předpokladu, že i oni se budou o tamní poměry zajímat.

Moskva rychle roste na jedno z největších měst světa. Již nyní má téměř 4 miliony obyvatel. Je tedy větší než bývalé carské sídlo Petrohrad, jest však daleko za ním výstavností.

Moskva se staví. Staré domy ustupují novým. Desetipatrový dům není tam vzácností. Není tam ovšem také nouze o malé, dřevěné baráčky. Na periferii jest jich plno. Vlastně tam ani jiné nejsou. Kdo by se chtěl pustit napříč Moskvou pěšky, musel by mít dostatečnou odvahu. Májí napříč malíček „pouhých“ 40 km.

Stará Moskva pomalu, ale jistě mizí. Když jsem byl před 20 lety na Ukrajině jako voják, slyšel jsem, že Moskva jest městem „sорок sorоků церкví“ t. j. čtyřiceti čtyřicet kostelů. Dnes je jich daleko méně. Nejistil jsem jejich počet, ale jsem se o to pokoušel, myslím však, že jich tam víc než

Dr. Stan. Špůrek:

O bolestech maršála Focha

Mírové jednání, jak se dělalo a jak bylo doděláno, zraňovalo vlastenecké smýšlení maršálovo a dráždilo jeho odborné nazírání vojenské. Vytýkal mu, že bylo „špatné, velmi špatné pro Francii. Bylo plno zásadních vad, jež dříve nebo později museli způsobit zhooubné účinky“ (Recouly, Le Memorial 208).

Jeho korespondence z té doby zrcadlí nádu a nechť maršálovi, účastnit se veřejného života v té době, jak jej nese vládnoucí režim.

Píše bratrovi:

„Jaká je celková situace? Křeče způsobené válkou ještě zdaleka nejsou skončeny. Naše vlády nedovedly učinit rozhodnutí, jejich záda situace. Vytáčkami, váháním nebo prostým očicháváním působí, že zlo se udržuje, roste a šíří... Rečnění neživí národu, neopravuje státní financí a proto nic nejdě v před. Cím více se ho užívá, tím více se združuje spolupráce tímto jalovým prosředkem.“ (Sintely, Le Pere Foch 176).

Foch je tak rozmrzen ignorováním svých názorů, že se nechce ani účastnit slavnostního aktu, podepsání mírové smlouvy v zrcadlové galerii versailleského paláce 28. června 1919. Teprve po domluvě svého štábu

100 není. A i z těch, které ještě zůstaly zachovány, mnohé slouží za musea místo službě Bohu.

Vynutil jsem si návštěvu aspoň jednoho kostela. Bylo to odpovedně. A právě byly bohoslužby. Byl to chrám Vzkříšení Krista. U dveří chrámu. Kostel téměř prázdný. Bohoslužbě bylo přítomno jen asi 8 lidí. Vešla nás soferka. Na otázku zda věří, odpověděla: „Věřím, ale nemám dost času, abych se mohla modlit.“

Zeptal jsem se průvodce, kdo rozhodoval o zrušení chrámu. Odpověď byla velmi charakteristická. „Zde je demokracie“ pravil, zde o zrušení chrámu rozhodoval lid. Když byla většina pro zrušení, tedy se zrušil.“

Nevěřil jsem mu. Kdyby tomu tak totiž bylo, nebylo by těch chrámů v Moskvě ani tolik, kolik jich tam je. Vyslovil jsem názor, že je to velmi bezpříznivá demokracie. Jest totiž mnoho demokratických zemí, kde jsou ku přf. komunisté jenom nepatrnou stranou; což kdyby se stejně demokraticky...

V Moskvě je pry i kostel katolický. Dokonce pry je možno, že jich tam je víc. Nikdo nám však nedovedl říci, kde bychom náš kostel našli. Měl jsem dojem, že jsme první delegaci, která se zajímala také o kostely nikoliv z důvodů museálních. A snad proto naši průvodci nebyli připraveni na naše přání, které zůstalo tedy nesplněno.

(Pokračování)

bu odhodlává se, že vkročí mezi diplomaty, aby neměla německá delegace škodolibou radost, že vítěz světové války je přece jen poražen... Za důvod roztrpčenosti Fochovy se mnohdy tvrdošjně uvádí, že mu nebylo dovoleno táhnouti na Berlín a tam diktovat mír. Nic není dále od pravdy a skutečnosti než toto laciné tvrzení. Maršál se čestně hájil proti nechtutým výtkám některých horlivců, že pry příměří bylo předčasné, že měl zřít německou armádu a diktovat mír v Berlíně.

„Ale proč by byl, prosím vás, praví Recoulymu, mir diktovaný v Berlíně lepší než mír, který byl diktován v Kolíně nebo v Mohuči? Měřit by bylo zabito o několik tisíc nebo desetitisíců vojáků francouzských, anglických, amerických a belgických, aniž by byl změněn podstatně konečný výsledek. V své duši a v svém svědomí považoval jsem tuto oběť za neúčelnou a soudil jsem, že nemá práva ukládati jí vojskům, která byla pod mým velením. Kdo by se odvážil lupití mne za to?“ (Recouly 36).

Z přichystané knihy „Maršál Foch“ (Cena asi 18 Kč) Dr. Stan. Špůrek, Oborštíř, p. Dobříš.

Z přichystané knihy „Maršál Foch“ (Cena asi 18 Kč) Dr. Stan. Špůrek, Oborštíř, p. Dobříš.

Zajímavé drobnosti

ČSR. má dobře vyzbrojenou armádu. New York Times rozepisují se o naší armádě a konstatují, že armáda naše, letectvo i dělostřelectvo není sice početně velká, ale považováno jest všeobecně za protivníka. Chváli dobrou naše pohraniční opevnění po vzoru francouzském, která jsou pry dosti silná, aby zadržela vpád cizích sil do země, než by spojenci přišli Československu na pomoc. V dělostřelectvu jsou pry Češi považováni za mistry moderního zbrojení.

Branná výchova doplňována jest právě prováděcími nařízeními, která se nalézají v meziministerském řízení. Jest to návrh vládního nařízení, jimž se vydávají všeobecná prováděcí ustanovení k zákonu o braně výchově, o výběrech brannosti, o povinnostech k výcviku v ČPO a návrh vládního usnesení o jednacím řádu meziministerského sboru branné výchovy. Po částečtě tedy budování naší branné výchovy se uskutečňuje.

Kursy branné výchovy. Min. školství v dohodě s MNO. připravuje na měsíc únor kursy branné výchovy pro profesory obchodních učelst, které budou konány v Praze, v Ústí nad Labem od 5. do 12. února a v Brně a Bratislavě ve dnech od 19. do 26. února t. r. Po loňských úspěšných kurzech pro učitele národních škol, je to opět další krok vpřed.

28letý do války, dostal se do ruského zajetí a od roku 1924 o něm příbuzní nevěděli. Manželka se vdala za jiného, později ona i jeho syn zemřeli a Michajlo dnes nemá domova a nalezl prozatím útočisko u svých bratrů. Jako všichni předchozí i on vypráví, že na Sibíři žije ještě velký počet našich krajanů ze všech zemí republiky.

Poručík vážení 164 kg. Anglická armáda má jisté nejčtějši důstojníka světa. Jest jím poručík Ashton, který se právě vrátil služebně do Anglie z Egypta. Ačkoliv měl být přidělen k jezdecké formaci, musel být přikázán ku kancelářské práci, jelikož nebyl na ležebním loži, který by poručíka Ashтона nosil, bez újmy svého zdraví.

Nejstarší člověk světa. V Rio de Janeiro byl objeven jistě nejstarší člověk světa, jménem Joao Francisco Nasvimento. Jeho osobní doklady prokazují, že jest star 135 let. Zena jeho se dožila 98 let a měli spolu 19 dětí. Celý tento rod čítá dále 180 vnučků, kol 200 pravnuků a 30 prapraprnuků, kteří si založili vlastní obec v Pernambuku.

Vydavatelstvo potřebuje peníze na tisk předem! Zašlete proto předplatně nebo alespoň jeho část ihned!

Organisační

Ze zemského svazu Ústí. Jednoty čsl. legionářů. Znovu důrazně žádáme bratry, kteří dosud nevyplnili a nevrátili dotazník, aby tak učinili neprodleně a nezdržovali tak organizační práci. — Vánoční nadílka byla poskytnuta 33 potřebným žadatelům v obnose 3.160 Kč, mimo darů věcných. — Připravují se následující krajské konference katol. legionářů: 16. ledna v Pardubicích, 23. ledna v Německém Brodě, 30. ledna v Teplicích-Sanově. Přihlášené bratry z těchto okresů prosíme, aby se určité konferenci účastnili, přivedli své známé, případně nám předem zaslali jejich adresy, abychom je mohli zvlášť pozvat.

Z Ústřední jednoty čsl. legionářů. Mimořádná valná hromada Ústí. jednoty se koná 6. února 1938 o 9. hod. dopol. ve spolkové místnosti brněnské skupiny na Kolíně č. 5 v Brně.

Okresní skupina Hlinsko-Polička-Skutecí koná v neděli 27. února t. r. v Krouně ples, pod protektorátem br. Jos. Škrocha, nadporučíka itál. legií a měst. taj. v Proseci.

Ples katol. legionářů bude konán ve dvořané Charitas v sobotu 19. února t. r. pod protektorátem sekč. čefa MNO, přednosty kanceláře čsl. legií br. Fr. Danielovského.

Strahov. Dne 2. ledna konala se členská schůze legionářů-katolíků s referáty brí Dr. Polanského, Fořtýna, Sušky, Křiklavý, Winklera a Matějky. Probrána řada běžných záležitostí a usnesen podnět k zasazení pamětní desky zemřelému br. plukovníkovi Dr. Záchovi, významnému franc. legionáři. K účelu tomuto ihned ve schůzi sebráno 65 Kč.

Vrsovice. Členská schůze místní skupiny legionářů-katolíků koná se v neděli 16. ledna t. r.

Konkursy

Společnost přátel čsl. studentstva v Jicině obsadí dnem 1. března 1938 místo správce nebo správkyni Studentského domu. Blíží v Úředním listě RCS č. 290 z 16. 12. 1937.

Obec lounská obsadí 4 místa pomocných zřízenou strážní služby. Žádosti do 29. ledna 1938. Blíží v Úředním listě RCS. č. 297 z 24. 12. 1937.

Městys Slatiňany obsadí 2 systemisovaná místa smluvních policejních strážníků. Blíží v Úředním listě RCS. č. 297. Žádosti do 22. ledna 1938.

Městys Slatiňany obsadí místo smluvního manipulačního úředníka. Žádosti do 22. ledna 1938. Blíží v Úředním listě RCS. č. 297.

Ú městského úřadu v Lounech obsadí se místo městského šafáře. Žádosti do 29. ledna 1938. Blíží v Úředním listě RCS. č. 299 z 28. 12. 1937.

Obec lounská obsadí místo vodárnika předčá. Žádosti do 29. ledna 1938. Blíží v Úředním listě RCS. č. 299 z 28. 12. 1937.

Ú městského úřadu v Lounech obsadí se místo smluvního úředníka. Žádosti do 29. ledna 1938. Blíží v Úředním listě RCS. č. 299 z 28. 12. 1937.

Ú městského úřadu v Lounech obsadí se místo manipulačního úředníka. Žádosti do 29. ledna 1938. Blíží v Úředním listě RCS. č. 299 z 28. 12. 1937.

Bratři ve víře a v mučednictví

Utrpení Církve v rudé oblasti Španělska bylo, a jistě je dosud, tak hrozné, že jen málokdy v historii bylo tak neřídící pronásledování, uvážíme-li krátkost času a oběti věřících, mezi nimiž je mnoho tisíc mučedníků pro víru. — Když před několika měsíci vyšel společný list španělských biskupů, vypisující, co vše musila církev vytrpět, zdálo se to neuvěřitelné, a přece to byla skutečnost. Z celého světa docházely a docházejí španělským biskupům odpovědi biskupů a mezi nimi je jedna, která je zvláště dojímavá: Pochází od biskupa nešťastného Mexika, ve kterém byla církev též pronásledována za vřelostiví bolševické agitátory. Bratři ve víře i v mučednictví projevují bolest nad krvavým pronásledováním Církve ve Španělsku. Sami jsme byli dlouho pronásledováni, píš, a proto dobře chápeme utrpení snažené pro jméno Ježíše Krista. A přes těžká utrpení Církve v Mexiku cítíme, že rok pronásledování ve Španělsku převyšuje mnoho naše bolesti, a že může být srovnáno jedině s pronásledováním v prvních křesťanských stoletích. V další části svého listu vyjadřují biskupové mexičtí naději, že prolítá krev mučedníků přinese jisté „mnohé požehnání Španělsku, a že po skončení krvavé občanské války divoká obľuda komunismu, která natropila tolik zla v Rusku i ve Španělsku, bude potřena“. Toldejský arcibiskup kardinal Goma v Tomas polékoval včele za tento list, ponevadž „je již velikou úctou být pochopen v utrpení, neboť nepochopen je často bolestnější než bezpráví“.

Čtenáři! Přihlásil jsi se již za člena Jednoty přátel katol. legionářů? — Použij k tomu účelu přihlášky, vložené ve 2. čísle t. l.

Kdo napsal nejdelší větu? Jeden muž z dlouhé chvíle studoval, kdo napsal ve své knize nejdelší větu. Slavný spisovatel Dickens napsal větu o 355 slovech, ale to není rekord. Jiný slavný spisovatel anglický, esayista Rusin, ho přestihl větou, která má 619 slov. Ale Angličanům nezustal primát, ten mají, tak aspoň je dosud zjištěno, Francouzové. V Hugových „Bádnících“ je věta o 748 slovech a v „Sodomě a Gomofe“ spisovatele Marcela Prouta dokonce našla se věta o 814 slovech. To snad již bude rekord.

Včely bez zihadel. Do Bruselu byly dopraveny se svým hnízdem ve stromě včely, které mají tu zvláštnost, že jsou bez žihadla. Jsou tak velké jako mouchy, takže seberou málo medu, ale jsou to přý velmi roztomilé včelíčky. Cestu z kolonie přes oceán našly dobře a v nové vlasti se jim též líbí.

Domínik Matějka

Z Rakouska ke Slovanům (Pokračování)

Pak jsme dostali nové strážce a dali se na pochod, přes pole, luka a v poledne byl v jedné vesnici oběd, pokud měl kdo co ještě svého. Brzy na to došli jsme na silnici, vedle které vedla železniční trať, v mnoha místech poškozená. Byla to silnice od Bělehradu k Niši a na ní stálo mnoho povozů vystěhovaných srbských rodin, které tu stály bez přístřeší. Strážcové byli hovorní, ač jsme jim málo rozuměli, přece jsme se jakžtakž domluvili. Jeden strážář kaprál, který hidal Smeredovu již od počátku války, řekl nám, kolik jsme měli kanonů, kolik strojních pušek, kolik nás bylo a kdy i odkud jsme přišli do Keve-Vare, ba věděl, že jsme z Prahy. Tak dobrou špiónáž měli Srbové. Dále nám pověděl, že jsme my již třetí výprava, která na Smedrinu tak nešťastně dopadla. S prvou to dopadlo tak jako s námi. Druhé se podařilo dobýt Smedrin (Smeredova) a tři okolní vesnice, ale již za 4 dny je Srbové sevrhli se tří stran, přitiskli k řece a zajali. Druhý nám vyprávěl,

HRANIČÁŘ

Lidovci a socialisté v Teplicích

Těm, kteří se domnívají, že my Lidovci můžeme jít do společné fronty se socialisty, dává zřetelnou odpověď místní socialistický list „Severočeský Dělník“. V lokálce nadepsané „Mistr Jan nebo sv. Jan?“ pozastavuje se pisatel nad tím, že siroctí — chovanci dětského útluku ve Mstišově, který jest ve správě okresní komise péče o mládež, navštěvují hodiny římsko-katolického náboženství. Správně poukazuje na to, že okr. komise péče o mládež jest instituce lidská, kterou podporují všechny složky české veřejnosti bez rozdílu smýšlení a přesvědčení. Jest tedy samozřejmo, že to má býti instituce nestranná, vylučující zvláště při výchově mládeže jakékoliv stranické zásahy. Ale složení výboru okr. komise péče o mládež a kuratoria mstišovského útluku skládá se dle těchto pisatele většinou z lidí pokrokových, z velké části učitelů, a proto se hledá vinník, který mohl dopustit, aby katolické děti v útluku umístěné navštěvovaly hodiny římsko-katolického náboženství. Pane pisateli, zaspal jste dvacet let trvání čl. republiky? Nevíte, že zákonem stanovena jest povinná návštěva náboženských hodin a že jen rodiče nebo jejich oprávnění zástupci mohou žádati za sprostění. Pochybujeme, že by poručník z povolání

Další důkaz

Jiný důkaz, že socialisté nejsou s lidovci v jedné frontě, podává též socialistický list v jiném čísle, ve kterém napadá našeho člena v okresním výboru, že při volbě nemocničního úředníka společně se zástupcem strany živnostenské a Národního sjednocení, tedy pravá fronta, hlasoval pro Henleinovce proti aktivistickému Němci, který při rovnosti hlasů byl zvolen losem. K vysvětlení podotýkáme, že píše-li socialistický list aktivistický Němec, pak jest to jisté socio demokrat, každý jiný Němec jest u nich Henleinovec. Sociální demokraté využívají své číselné převahy v obecních i okresních zastupitelstvech, ke kterým jim svého času pomohl zákon o rozpustění stran, k tomu, aby na všechna místa v obecní i okresní samosprávě dosadili své lidi. Zabezpečují se pro případ nových voleb, kterých se bojí, protože dobře vědí, že stěží jen odolají spojenému náporu Henleinovy strany. I při volbě onoho úředníka v okr. nemocnici pro-

Katolické Mostecko

Odborová organizace katolických horníků vkročila slibně do nového roku 1938. Kona-la na Nový Rok ve spolkové místnosti „U modré hvězdy“ v Mostě, III. náměstí, členskou schůzi za velmi dobré účasti členů. O 19. hod. schůzi zahájil předseda br. Karel Ptáček a vyzval pokladníka br. Ludv. Berana k podání zprávy pokladní, načež jednatel br. Václav Simunek přečetl zápis

jak museli utíkat 6 hodin cesty od Bělehradu a přes vodu na pomoc na Smeredovu, kamž přišli po poledni. Po druhé hodině došli jsme do stanic, kam již dojížděly vlaky. Zde byli již dva transporty, takže nás bylo již přes tisíc. Odtud jsme psali první listky domů a večer nasedli do vlaku. Ráno v Niši cestou z nádraží, přes město do velkých nových kasáren, nás obyvatelstvo obdivovalo s velkým uspokojením. Nově postavené kasárny (pro celý jezdecký pluk) měly velké řady stájí, v nichž byli zajatci. V průčelí tři velké budovy tvořily nemocnice.

Přesně nás napočítali 1180 a rozdělili na několik čet, načež nás zavedli do poslední řady stájí. Zůstali jsme státi v prostřední chodníku a nikomu se nechtělo zaujmouti místo k ležení. Po obou stranách byla sláma, vlastně již řezanka, v níž každý cítil při nejmenším vši. Tak bezradně stáli jsme zde asi čtvrt hodiny a pak nás znovu zavolali ven, zapisovali a znovu dělili. Před polednem vyšli jsme před kasárny podlé nichž je silnice a vedle ní trať, na níž stál právě vlak s raněnými, které odnášeli do nemocnice. Šli jsme podle řeky Moravy, za čtvrt

a tajemník okr. komise péče o mládež byl k tomu oprávněn, aby zkrátka všechny katolické sirotky odhlásil z náboženství. Měli jsme již dříve příležitost zabývat se poměry ve mstišovském útluku, když děti protizákonně z náboženských hodin byly odhlášovány a budeme na stráži, aby se podobné případy neopakovaly. Snad by židovský člen výboru péče o mládež pokrokového pisatele mohl poučiti, zda náboženská výchova dětem prospívá nebo škodí. Ten vozívá sirotky na Sedčansko do katolických rodin na zotavenou a chválí vždycky tamnější katolické sedláky, jaké mají dobré srdce, že se ujmají hraníčářských dětí a tyto že jsou u nich dobře vychovávány. A v otázce náboženských výchov mládeže byli jistě za jedno sv. Jan i mistr Jan, právě tak jako jsou o její důležitosti přesvědčení všichni poctiví pedagogové s Janem Amosem Komenským v čele.

Od okr. komise péče o mládež očekáváme, že zůstane i nadále institucí lidskou, ne-strannou a že odmítne důrazně potuchlý protikatolický výpad neznámého pisatele v Sev. Dělníku. Jen v tom případě mohou ji katolíci věnovati plnou svou důvěru a budou jí v její činnosti rádi podporovati.

sazovali socialisté svého člověka, mladíka, svobodného, opravdového Němce, kterého jim pomohli voliti jejich čeští soudruzi, kdežto zástupci občanských stran volili žadatele staršího, ženatého, otce malého dítěte, který chodil do českých škol a proto dokonale ovládl státní jazyk. Jaký to byl Henleinovec, nejlépe prokazuje skutečnost, že čtyři zástupci Henleinovy strany při volbě vůbec nebyli, jinak by volba byla dopadla jinak. Sociální demokraté nesmí se domnívat, že jsou v republice sami, že mohou jiným stranám diktovat a terorizovat. Či není to terror, když jejich člen ještě při schůzi hrozí českým zástupcům, kteří se nechtěli podrobiti diktátu „počkejte, my Vás za to vypereme v novinách“? Jsme pro ustanovení státních tajemníků v samosprávě, aby nás chránili proti útlaku nejenom Henleinovy strany, který ještě neexistuje, ale i strany socialistické, který se stává nesnesitelným.

z poslední výborové schůze. Po té se ujmá slova okresový důvěrník a org. referent p. účetní Hulinský, který ve svém výstižném a krásném referátu mezi jiným zdůrazňuje, že tato organizace horníků jest organizací katolickou — není to jen organizace pracovníků, ale organizace křesťanských pracovníků. Proto každý člen má plnit nejen povinnosti organizační, ale i povinnosti náboženské. Nabáda k plnému odebrání a čtení katolického tisku, chce, aby byly zde

hodiny byli jsme v jiných kasárnách, kde nás rovněž v matali ubytovali, jenom že zde byla holá, suchá země, takže každý si našel svoje místo a prozatím stačilo nám půl místnosti. Naši důstojníci byli ubytováni v pivnosti. Pak přivezli za námi ještě lehce raněné od Smeredova, tak počet náš stoupl na 1400. Na Smeredovo nás šlo 5 praporů přes 3000 a menší oddíl od maďarského pluku se třemi důstojníky, kteří nás honili kupředu revolvery a sotva jeden tisíc se dostal zpět do Rakouska a tak jich na tisíc spí věčný sen na vinicích Smeredova. Že nebyly ztráty na životech ještě větší, sluší připsati k dobru generálu Mrázkovi, že dal rozkaz k ústu-pu ještě za světla, jinak by byl nepřítel provedl za tmy bodákový útok na naše rozptýlené posice, pak by jistě nezůstalo mnoho vojáků na živu, třebaž to byli vesměs „bratři Čechové“.

Život v zajetí.

Prvý den 12. listopadu každý hledal své známé. Maňasa a Šedu jsem našel a o Čuřikovi zvěděl jsem později, že do rána, když odjížděl lehce raněný, zemřel.

pevně, ucelené charaktery, z nichž opět bude silná, pevná organizace. Dále vysvětluje pojem křesťanství, které povznese názor na práci. Sám Kristus práci posvětil a také pracoval. Ujmá se i mnichů, kteří bývají tak často tupeni, jakoby nepracovali a uvádí příklady, kterak káčeli lesy, odvodňovali močály a přeměňovali tyto svoji práci na úrodná pole. Mezi jedním schůzi navštívil vážený host a náš milý příznivec p. Dr. Kordač, státní zástupce z Mostu. Jednomyslně usneseno zastupitel poděkování p. řediteli Cepkovi za jeho neúnavnou a obětavou práci pro nezaměstnané horníctvo a hornické zájmy. Reč p. účetního Hulinského byla velmi přítomnými bedlivě sledována a odměněna pak vědně potleskem. Dále byly volně návrhy, mezi nimiž zdůrazněno, že se musí při příjímání, resp. návrhování nových horníků do práce velmi opatrně postupovati, při čemž odborová organizace bude spolupracovati a o návrzích rozhodovati. Pak bylo určeno datum 15. t. m. k pořádání mimořádné výborové schůze za účelem přípravy na řádnou valnou hromadu a sestavení kandidátky nového výboru. O 21. hodině tato zřadilá schůze byla skončena. Zdař Bůh! Mě.

Ustí n. Lab.

V neděli 2. ledna 1938 o pul 4. hod. odpolední konala se v „Národním domě“ v Ustí n. Labem členská schůze lidové strany. Předseda dst. pan Kateřina Dostálková zahájil první naši členskou schůzi v nastávajícím jubilejním roce 20letého výročí naší samostatnosti přivítáním přítomných a proslovem, ve kterém vzpomněl též zesnulého našeho presidenta Osvoboditele, a jeho zásluhu o znovuvybudování naší mlé, osvobozené vlasti. Přítomní postvímání uctili památku velkého našeho mrtvého, načež pan předseda pokračoval dále v probírání našich věcí organizačních a místních problémů, povahy spíše charitativní. Bylo získáno též několik odběratelů naší „Svatováclavské Stráže“. Frant. Krutský, t. č. jednatel.

Zaplatil jsem již předplatné luňského ročníku? Ne-li, učiním tak ihned!

Teplice-Sanov

Městská rada a zastupitelstvo se usnesly, aby byly zbourány tři domy těsně přiléhající k děkanskému kostelu. Ulice pod kostelem je tak užká, že naprosto nevyhovuje stále stoupající frekvenci, zejména motorových vozidel. Zbouráním těchto objektů bude ulice značně rozšířena, pro chodce má býti zřízen zvláštní chodník v podloubí, zdí vzniklé odbouráním budov vyplněny budou obchodními výklady. Mesto cni tento důležitý krok ku svému zmodernisování.

Teplice-Sanov. Vyučováním římsko-kat. náboženství na českých školách byl nejdůležitější bisk. konsistoři v Litoměřicích, od 1. ledna t. r. pověřena sl. Cecilie Mađeranková z Opatovic u Rajhradu na Moravě. Douáme, že jejím jmenováním bude náboženské vyučování u nás zase uvedeno do pravidelného chodu, jak si toho katolíci rodiče loužebně přejí.

Odpoledne představil se srbský poručík jako náš velitel. Měl dosti porozumění pro nás Čechy a slíbil nám slámu.

Když pak třetí den ještě jsme neměli slámu a trochu více na něho naléhali, obořil se a řekl: „My jsme pro vás nepsali, proč jste pucali naše bratry u Smedrinu? Vy Češi jste zvyklí dobře jísti, dobře popítí a na měkkou pospávati, vy máte v Austrii všechno a my již čtvrtý rok válčíme a nemáme nic“ a odešel.

Čtvrtý den byli jsme vysláni na nádraží vykládati mouku, fazole, uhlí i náboje. Ráno nás budil náš četař, ale chorvatský Srb rozdělil na partie a předal „čičům“.

Jednou v neděli nakládali jsme kolejničce od rána do večera, přes to, že celý den padal sníh s deštěm, neslevo-li nám ani hodinu, musili jsme namoliti všechny připravené vagony. Při této práci scházel mi již můj plášť, který jsem jinak nahražoval tkemkou přes sebe, ale při této práci deka překážela, tak jsem promokl na kůži. Ráno nám dávali polévku, v poledne kousek masa a fazole, večer brambory, chléb černý a tvrdý.

(Pokračování)

Bílina

Bílina v Č. Smutnou zprávu hlásíme do světa. Odbočka našich katolických skautů-junáků zašla na scénu a v poslední době si vedla tak nekatolicky, že jí bylo nutno vyloučiti se Sdružení katolických spolků Bílinských. K čemuž podotýkáme: Naše hraničářské skauty jsou příliš slabé, než aby si mohly dovolit luxus několika organizací katolické mládeže. Zakládali jsme z počátku v našem známém území skupiny katol. mládeže. Tyto pak ponejvíce samy si budovaly jednoty čl. Orla, s kterými se svorně dělaly o práci. Skupiny pěstovaly výchovu nábožensko-mravní, které v Orlu se doplňuje činností záložnickou. Někdy jevíme mezi Skupinou a Orlem my hraničářů neznáme. Ale nebyli jsme nikterak nadšení, když se od nás řádilo, aby chom zakládali ještě jiné organizace mládeže. Členstvo našich Skupin a Orla bylo si dobře vědomo, že na politickém poli tvoří mladou generaci Lidové strany a že až dospěje a bude voláno k činnosti politické, nemůže jinak nežli přihlásiti se do Lidové strany. Ale nechtějí práce, aby katolická mládež v pohraničí, jejíž organizace čítají v nejlepšíh případech 30-40 členů, se trhala na čtyři nepstrné, mezi sebou konkurující složky. Jestli méně můžete žádati, aby tato mládež byla organizována ve všech čtyřech organizacích. Což mohou tito z největší části chudí jináci a dívky platit čtvrtroční členský příspěvek, odebírají několikrát časopisy,

báhati se schůze do schůze, chodí do cvičení, cvičiti zpív, připravovali divadla, zábavy atd? Sledovali jsme s obavou a nedůvěrou, když u nás i na jiných místech v pohraničí, nácti členové mládeže, kterým se zachtělo mariášků holi, zakládali odbor katol. skautů. Obavy naše nebyly bespodstatné, jednalo v hnutí katol. mládeže utrpěla citelnou trhlinu. Okrskové cvičení čl. Orla v Roudnici se zúčastnila od nás hrstka krojovaného členstva, druhé menší hrstka přišla jako skauti úplně oddělení a bezvýznamní. Jestli více se projevíla tato nejednotnost v mládeži při mančínové pouti do Bohosudova Orelstva, kdyby nebyla oslabena o několik skupin skautů, které nešly v průvodu, ale tomuto jen přišly naproti.

Z těchto důvodů nelitujeme, zanikne-li Odbor katol. skautů v Bílině. Přičiníme se, aby opravdoví katolíci junáci vstoupili do Orla a posílili tak jednotné hnutí katol. mládeže v našem městě. Tých, kteří nejsou přesvědčenými katolíky, mezi nás nezveme, způsobí by nám více škody nežli užitku. — Všem katolickým jináčům a dívkám nejenom u nás v Bílině, ale v celém známém území radíme: Vstupte do řad čl. Orla. Vybudujte jednotné hnutí katol. mládeže v Orlu, staňte se bdělými strážci a statečnými obránci hraničářskými, odhodlanými výdrcy život i krev dat za církev a vlast. Jen v jednotě síla. Prýc se škůdci, kteří podřývají jednotu v našich řadích

Roudnice n. L.

Přehled duchovní správy katolické za uplynulý rok 1937. Narodilo se 105 dítek, kterých jindy bývalo přes 200, tak že je z toho patrně zněuváním manželství, proti němuž mluví naši biskupové v posledním pastýřském listě. Z těch 105 dítek bylo zmřívě narozených a beze křtu zemřelých 6; nemanželských dítek bylo mezi těmi 105 celkem 15. Pokřtěno bylo kromě toho ještě 6 dětí narozených před r. 1937. Legitimovány byly dvě děti. Zemřelo 135 osob, z nichž daly se zpopelniti 3 osoby, tak že kněz uzavřel jim jiti na pohřb. Jednomu zemělemu nemoží jiti kněz na pohřb, protože zemřel beze všech známek litosti, by v nemanželském nekatolickém. Jeden zemělý byl zavražděn sřitelnou ranou; sebevraždu spáchaly 4 osoby, mezi nimi také ženy. Z dospělých zemělých bylo zaoptařeno 42 osob — ale 80 jich zemělo beze svátosti. Svateb bylo 48, mezi nimiž jedna smřšzná, že totiž jeden snoubenec nebyl katolík. Kromě toho bylo 6 svateb, jejichž snoubenci již dříve uzavřeli sňatek po nekatolicku — ale chtějice mít sňatek svátostný, plný před Bohem, obnovili jej po katolicku. Nekatolická vyznání u nás totiž nevěří, že sňatek je svátostí a proto nerozuzitelný. Všichni lidé katolicky pokřtění jsou totiž před Bohem povinni uzavřati sňatek po katolicku svátostně, sice se stanou nehodnými církevního pohřbu. — Do církve se vrátilo 54 osob, z církve vystoupilo. Missie konané v minulém postě měly sice úspěch — ale svátosti při nich přijalo dospělých — kromě školní mládeže — 500 osob, což je málo proti 4000 katolíkům zdejších dospělých. Na podporu missií v cizích zemích sebráno bylo 314 Kč. Na potřeby kostelní 523 Kč 85 h. Chudým rozdáno 4002 Kč; pro rok 1938 zbývá v hotovosti 1274 Kč 15 h. V roce 1938 opravován bude kostel proboštský v celém zevnějšku svém i na věžích a střeších, což bude vyžadovati nákladu k 80 000 Kč.

Roudnice n. Lab.

Místní organizace čl. strany Lidové v Roudnici n. Lab. připravuje zase oblíbený jízdový ples, který bude v neděli dne 6. února večer v sále Roudnické pivnice na náměstí. Připravuje se již na něj.

Novin' se předplácejí a nikoliv duplácejí. Proto předplatné nutno zasílati předem!

Šběrnám záložny Hermes

Nic tak netěší naše orelské děti jako vkladní modrá knížka Záložny Hermes se základním darem (Kč 5.--). Upozorněte i proto všechny první úřady ve Vašich obvodech, aby si o dětské vkladní knížky napsaly, případně jim je dojdejte, ať není jedné orelské jednoty, kde by nebyli drobní vkladatelé a střádalovali záložny Hermes a jejich sběren. Předsednictvo Čsl. Orla nřídilo všem orelským jednotám zříditi střádátecké kroužky pro poření na Orelský slet v r. 1939. Umožněte proto naši nadějné mládeži sřastnniti se tohoto velkolepého

Prapory, stahy, vlajky

Arš Liturgická A. Mestbořá
Praha II., letná 2.

Co zajímá hraničáře

Přiděli lyži státní policii v pohraničí. Z rozhodnutí ministerstva vnitra obdrželi policejní stráž v pohraničních okresech lyže. Některé policejní úřady již tyto obdržely, na ostatní dojde v nejbližších dnech. Vedle lyží budou policejní úřady poděleny také autokary, lehkými osobními auty a motocykly. Budeme tedy mít policejní hlídky nejen motorové, ale i lyžařské. Až dosud používají lyží ve službě členové pohraniční stráže a namozce i četníci, kteří však si tyto obstarávali svým nákladem, jezdit tedy na lyžích neúředních. Rozhodnutí toto jistě jak příslušníci státní policie, tak i široká naše veřejnost vřele uvítá.

Zřizení herny v Karlových Varech? Obchodní a živnostenská komora v Chebu vypracovala přehledné memorandum, ve kterém pro sanaci Karlovarů navrhuje tamže zřizování herny. Výnos herny by prý podstatně přispěl k úhradě 300 milionů Kč dluhu města Karlových Varů. Podle tohoto mínění obchodní komory by hrěcká vášně a hazardování peněz patrně svědčilo rozvoji obchodu a živností v místě.

Bilance celkové návštěvy v Karl. Varech v r. 1937. V uplynulém roce bylo v Karlových Varech lázeňských hostů 45 242, z Asie 765, z Afriky 400, z Ameriky 1581 a z Austrálie 11, celkem tedy 47 999 osob. Z toho z Československa 19 119 osob. Zajímavé jest, že rozdílem právě jednoho hosta nemůže být pachytřím různých městských podniků zvýšeno nájemné, neboť smluvené zvýšení nastává až když lázně navštíví 48 000 osob. Měti tedy nájemci zvláštní štěstí.

„Hell Hitler“ v Schaderbachu u Kraslic. Před krajským soudem v Chebu se zodpovídal 40letý Fr. Ullersperg, že při večíru zaměstnanců kraslické elektrárny v Schaderbachu při řeči místního starosty povolal několikrát „Heil Hitler“. Vzdor tomu, že se vymlouval na několikrát interování v blízkosti v Dobřanech potvrdili svědci, že byl úplně při rozumu a že zřejmě provokoval, načež byl odsouzen na tři týdny do vězení.

Podobné provokace v Tisovce u Kraslic. V dělnickém domě v Tisovce při zanežení zábavě provokoval 27letý Arnost Fischer, horlivý stoupenec SDP. zpíváním písničky na nápěv Horst Wesselovy zakázané u nás písně, při čemž končil provoláním zakázaného hakenkrajclerského pozdravu. Tento provokatér byl po právu zatčen.

Bojovní českých obchodníků v pohraničí. Bund der Deutschen vydal loni k vánočům opět několik hesel k bojkotu českých a nehenleinovských firem v pohraničí, která již několikrát musela býti státní policii zabavena. Jedním z nich bylo na př. „Když

nakupuješ, myslí na svůj národ“. Co by asi řekl náš Němec, kdyby něco podobného se podnikalo proti řadě německých firem v obcích českých?

Baličková aféra sudetoněmecké strany. Pro členy sudetoněmecké strany dopravovány byly na Najdecku podvodně ze Saska baličky s potravinami, které nebyly řádně procleny a ani nebyly postaráno o získání úlev bezcelního dovozu. Následkem toho provedeny byly o 49 osob domovní prohlídky, které ve 13 případech měly výsledky. Sudetoněmecká strana dělá z věci velikou aféru, mluví o 200 bezvýsledných prohlídkách u nezaměstnaných atd., ačkoli měla by si býti jista, že kdyby podobným způsobem pašovali čeští lidé, byli by právě tak stiháni jako Němci.

Zatecko vzpomíná vůdce Fr. Kellnera. Na Zatecku bylo v těchto dnech vzpomínáno 5. výročí smrti zkušného řádece a vůdce tamních Čechů Fr. Kellnera, který hned po převratu se dal do služeb české národní věci na Zatecku a vykonal pro český lid mnoho dobrého jak svým vívem a svou houževnatostí, tak i dobrotou srdce a bohatou štedrostí. —

Z Křižánek. Hojnost zdraví a Božího požehnání v Novém roce všem šlechtitným dárcům přeji za Kostelní jednotu a prosím snažně o další pomoc dle možnosti na úhradu dluhu na kostel s mnoha srdečnými díky Pán Bůh zaplať! Dary laskavě zasílejte na Kostelní jednotu v Mor. Křižánkách pošta Česká Svratka. Josef Menšík, farář, předseda.

Peněžní a organizační jednotky záložny Hermes. Centrála v Praze I., Masarykovo nábřeží 18

sjezdu a rozdejte těm, kteří půjdě našich vkladních knížek nemají, modré vkladní knížky. Centrála má ještě několik tisíc těchto knížek připravených se základním darem Kč 5.-- a velmi ráda naší orelské mládeži prospěje.

Úroky ze vkladů jsou připisovány našim vkladatelům buď v centrále, nebo ve sběrně v jejím obvodu vkladatel bydlí ihned po 15. lednu, či 15. červenci a upozorňujeme současně, že úroky z připsaných úroků jdou vkladatelům již od 1. I. či 1. VII. i v tom případě, když je vkladatel ve vkladní knížce připsány nemá. Úrokovány vkladu děje se ode dne vložení a není třeba s penězi čekat na 15. nebo 15. toho kterého měsíce, jako u mnohých jiných peněžních ústavů. Doporučujeme vkladatelům, kteří z místních důvodů nechtějí ukládati ve sběrně, že tak mohou činiti přímo na šekové konto centrální záložny u poštovní spořitelny číslo 210 512 a tato pak sama vkladní knížku zasílá.

V zápůjčkách počítejte si naprosto obezřetně, odchylete se od místních živůt, které mnohde neblaze působí. Záložna půjčuje jedně a pouze žadatelům úvěru schopným. Proto bedlivě vyšetřujte majetkové poměry žadatelů, tak i ručitelů. Žádosti vyplňujte přesně a úplně, čímž docílíte obratnější rozhodnutí o úvěru. Klientelu pro zápůjčky vybírejte opatrně a jen z těch občanů, kteří dříve byli buď vkladateli nebčleny ústavu. Žádá-li o úvěr žadatel, který dříve své vklady měl v jiném peněžním ústavě, doporučujeme mu, kde peníze dříve měl uloženy. Věnujte důvěru těm, kteří již dříve věnovali Vám. Nesmíte odepřít úvěr našemu dřívějšímu vkladateli, jsou-li jeho majetkové poměry urovnané — tomu jste morálně povázáni.

Centrála věnovaná vkusně nástěnné i kapsní kalendáře rozdejte vkladatelům i členům. Pokud by vám nestačily dopište si o další, ovšem pokud jsou v centrále na skladě.

Jakékoli zprávy centrále pište stručně. Agenda záložny v posledních měsících úžasně vzrostla, proto pomáhajte nám všemožně, aby agenda mohla býti řezvadně zvládnuta.

Časopis „Svatováclavská Stráž“ bude přinášeti naše organizační zprávy a proto musí býti ve všech našich 110 úřadovných vyděšen. Rovněž starejte se pečlivě o její rozšíření.

V poslední době bylo několik našich venkovských vkladatelů navštívilo nějakým agencem, prý z jakési záložny z Prahy, za účelem převedení vkladů do jiného ústavu. Jeden důvěřivý vkladatel mu odevzdal naši knížku k převodu vkladu, ale nedostal zpět ani vkladní knížku, ani pak vybrané peníze. — Proto pozor na podvodníky. — Doporučujeme vkladatelům, ať s nikým o peněžních záležitostech nejednají, mnohdy nevědí sami, co se za tím skrývá. Pořebují-li něco, mohou se vždy obrátiti na naše pokladnice, kteří skýtají plnou důvěru v celém okolí. Stane-li se vám nějaký takový případ, upozorněte naň ihned četnickou stanicí. Nemá-li tedy informátor naší legitimaci, neb nejste-li na něho vás upozorněn z centrály, s nikým nejednejte. Tímž způsobem varujte i vkladatele.

Knihárství

ANTONÍN BAUTZ

provádě veškeré práce zakázkové, obchodní a nakladatelské.

PRAGA II., Podskalcká 46.

Telefon 459-82.

PRO DOBRÉ BYDENÍ

DOBRY NABYTEK od ty R. BUKÁČEK Praha-Karlín, Královská 17. 47.

Odborné zařízení ústavů, vil, obchodů. Bohatý výběr kvalitní výroba. levné ceny. — Telefon číslo 61705.

Hlavní název: **Svatováclavská stráž**

Názvy článků: **Br. P. VOJTĚCH MARZY, Dvě poučné statistiky, Lidovci a socialisté v Teplicích, Sběrnám záložny Hermes**

Stránky: [1], [2], [3], [4]